

N:o 81.

Uppläst och godkänd af Första Kammaren den 8 maj 1903.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt tillämpning af hvad i lagen den 6 juni 1902, innefattande inskränkning i inmutningsrätten, är stadgadt.

(Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 7.)

Till Konungen.

Uti en den 24 april 1903 till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om fortsatt tillämpning af hvad i lagen den 6 juni 1902, innefattande inskränkning i inmutningsrätten, är stadgadt.

Häri genom förordnas som följer:

Hvad i lagen den 6 juni 1902, innefattande inskränkning i inmutningsrätten, är stadgadt med afseende å tiden intill den 15 maj 1903 skall gälla intill den 15 maj 1904.

I den af Riksdagen den 21 maj 1902 till Eders Kungl. Maj:t aflåtna skrifvelse i förevarande ämne har omförmålts, att Eders Kungl. Maj:t den 28 februari 1902 anbefallt kommerskollegium att, efter hörande af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län och bergmästaren i norra distriktet, inkomma med utlåtande, huruvida och i hvilken omfattning inmutningsrätten syntes kollegium böra upphävas eller tills vidare suspenderas, samt att kollegium, sedan Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande och bergmästaren yttrat sig i ämnet, med öfverlämnande af dessa myndigheters yttranden, den 2 april 1902 afgifvit eget utlåtande i ärendet; hvarefter Riksdagen vidare yttrat följande:

Af handlingarna i nyssberörda ärende hade Riksdagen funnit framgå, att i afseende å malmfyndigheters inmutning och hvad därmed sammanhängde synnerligen betänkliga missförhållanden inom Norrbottens län gjort sig gällande och ännu förefunnes, hvilka syntes böra föranleda, att det toges under öfvervägande, huruvida icke genom ändrade lagbestämmelser eller på annat sätt de anmärkta missförhållandena kunde aflägsnas och deras återupprepande förebyggas. Under den tid, som måste åtgå intill dess, efter noggrann utredning af alla de omständigheter, som vid frågans pröfning borde tagas i betraktande, något definitivt beslut kunde fattas angående en sak af så allvarlig och stor betydelse som den nu ifrågavarande, syntes provisoriska åtgärder böra vidtagas för att åtminstone i någon mån motverka, att de faktiska förhållandena hunne gestalta sig ännu mer otillfredsställande och invecklade än för närvarande. I sådant afseende hade Riksdagen ansett det vara lämpligt, att inmutningsrätten blefve under någon viss bestämd tid inskränkt på sätt, som inom Riksdagen föreslagits. Då föreliggande fråga redan vore af Eders Kungl. Maj:t upptagen till behandling och Riksdagen antog, att Riksdagen hade att från Eders Kungl. Maj:t förvänta förslag i ämnet, så snart detta läte sig göra, hade Riksdagen ansett, att berörda tid för den provisoriska inskränkningen i inmutningsrätten lämpligen borde begränsas till slutet af 1903 års Riksdag eller närmare bestämdt intill den 15 maj 1903. Då den inskränkning som för det dåvarande ifrågakomme, alltså borde erhålla endast provisorisk karakter, hade några särskilda bestämmelser icke, såsom Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande ifrågasatt, ansetts erforderliga beträffande redan sönade utmål eller förut inmutade områden, till hvilka inmutningsrätten gått förlorad, och ej heller hade det syntes lämpligt eller nödigt att låta inskränkningen gälla endast vissa särskilda mineral.

På de skäl, som sålunda legat till grund för 1902 års Riksdags beslut i ämnet, och då upplyst blifvit, att frågan om definitiv förändring af lagstiftningen i förevarande afseende ännu icke hunnit blifva så fullständigt utredd, att förslag därom kan vara att till innevarande Riksdag förvänta, har Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition blifvit af Riksdagen bifallen; hvilket Riksdagen härigenom får för Eders Kungl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 8 maj 1903.

Med undersåtlig vördnad.
